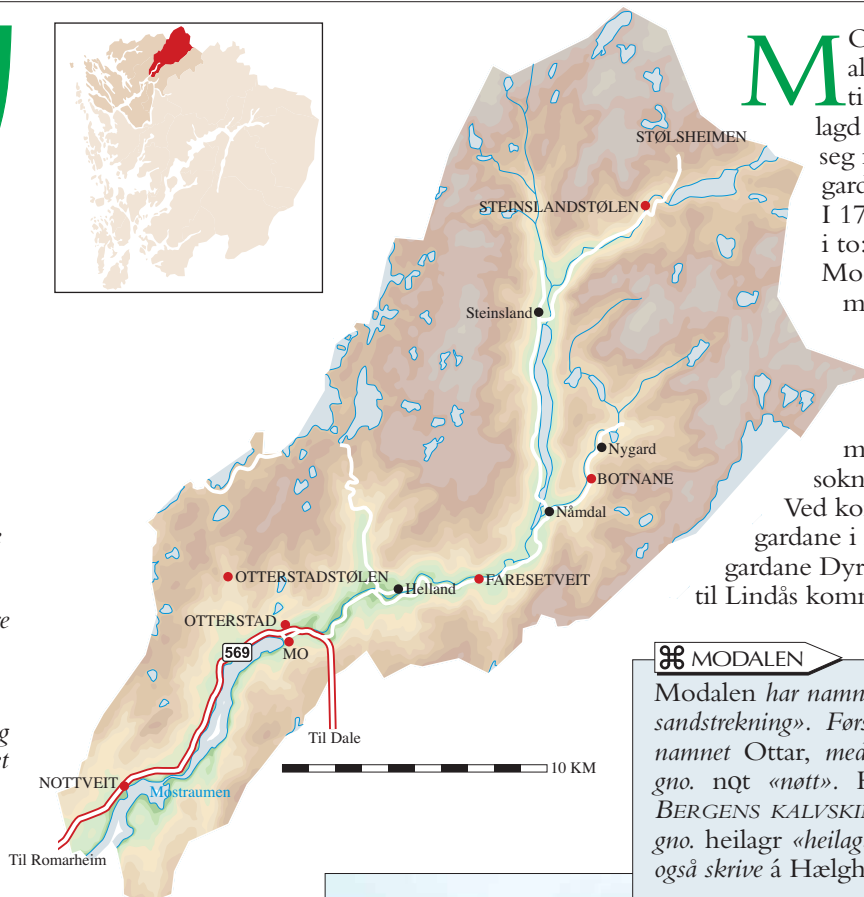

**PÅ GRØN
GRUNN TRE
SØLV SPADAR**

Våpenet er godkjent ved kgl. res. 2.11.1984 og er teikna av Egil Korsnes. Dei tre spadane vart valde avdi jordbruk og sanddrift har vore og er hovudnæringa i Modalen. Jordbruket ligg òg til grunn for valet av grønfargen i skjoldet.

MODALEN

Modalen har namn etter garden og kyrkjestaden Mo «flat sandstrekning». Førsteleddet i Otterstad er helst mannsnamnet Ottar, medan Nottveit truleg er ei avleiing av gno. nøt «nøtt». Helland er skriva Hælghalande i BERGENS KALVSKINN (1360). Førsteleddet er avleidd av gno. heilag «heilag». Same opphav har Herland i Arna, også skriva á Hælghalande i 1360.

Mot Mostraumen – med den smale fjorden innanfør og den lange, tronge Modalen oppover mot fjellheimen.

OLAV NYGARD (1884–1924)

Til fjells, til høgd og vidd, det er mi trå,
til topp og tind, og låge, lyrmd dalar;
til fjells der bekken græt og vinden svalar,
der ørnen ror i reine himmelblå.

Det er den stillfarande, skarpskorne lyrikaren Olav Nygard som talar; ein kresen klassikar, med dikt så formfaste som antikkens skulpturar. Ingen stor produksjon let han etter seg, berre fire små bøker. Men i kvalititet ruvar livsverket hans.

Olav Nygard var fødd på fjellgarden Krossen øvst i Modalen. Han vaks opp i ein syskenflokk på ti, som den nest yngste, og alt i guttedagane byrja han å skriva dikt.

I 1913 gav han ut diktsamlinga «Flodmaal», deretter «Runemaal» (1914) og «Kvæde» (1915). I mange år var han tyngd av økonomiske vanskar, sjukdom og depresjonar. Han tok seg svært nær av at dikta hans vart så lite påakta i samtida, både av kritikarar og av vanlege folk. Det å skriva dikt var i den harde kvardagen oppfatta som ein unyttig ting; å sluntra unnan arbeidet. Under tyngsla av mot-

gang og sjukdom braut hans lyriske kraft fram som aldri før, og han gav ut si ypperste bok, «Ved vebande» (1923). Hovudtema i Nygards lyrikk er ættesamanhengen, diktarens kall og ansvar, kjærleiken, døden og løyndommene i den indre røyndommen. Dikta hans kan ha noko visjonært, tildels ekstatisk ved seg (©152).